

Článek I.

Nařízení ministerstva spravedlnosti a financí ve shodě s nejvyšším účetním dvorem ze dne 8. března 1896, č. 38 ř. z., mění se v odstavci B takto:

§ 1.

Bod 2. zní takto:

„Úhrnkovou částku (anuitu) jest dovoleno smluviti o ½% nebo o 1% výše, než jest úroková míra, stanovená vrchními zemskými soudy pro hromadné sirotčí pokladny jejich obvodu.“

§ 2.

Bod 4. zní takto:

„(1) Aby poručenské (opatrovnické) soudy a sirotčí pokladny mohly určití anuity a částky, které z nich připadají na úroky a na jistinu, bude jim dodán příslušným vrchním zemským soudem sešit s umořovacími plány, a to podle platné míry úrokové 4%, vzhledem k jistinám 200 Kč, 1000 Kč a 10.000 Kč.

(2) Za týmž účelem jest při zápůjčkách od 200 Kč do 1000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 200 Kč, při zápůjčkách od 1000 Kč do 10.000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 1000 Kč a při zápůjčkách vyšších 10.000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 10.000 Kč. Je-li toho třeba, jest sečísti částky z těchto tří plánů pro 200 Kč, 1000 Kč a 10.000 Kč.“

§ 3.

Bod 5. zní takto:

„Dlužník může nahlédnouti u soudu neb u úřadu sirotčí pokladny v úředních hodinách do umořovacího plánu a žádati, aby mu bylo sděleno, jaký nedoplatek pohledávky jest.“

§ 4.

Bod 6. zní takto:

„(1) Zápůjčky v částkách stem nedělitelných nebud'ěž poskytovány.

(2) Odmítnuto budiž také, aby byly umořovány anuitami takové zápůjčky, pro které umořovací plán nedá se lehce vypočítati kombinací umořovacích plánů nebo násobením částek v plánech v bodu 4. uvedených celým číslem.“

Článek II.

Nařízení to, které platí mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus, nabude platnosti dnem vyhlášení.

Prověsti je náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Malypetr v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Bečka v. r.
Srba v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Stříbrný v. r.	Novák v. r.
Dr. Markovič v. r.	Tučný v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.

78.

Vládní nařízení
ze dne 20. dubna 1923

o aktuárské zkoušce aktuárských úředníků
v kancelářích vysokých škol.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 5, odst. 2., zákona ze dne 16. ledna 1920, č. 39 Sb. z. a n., o právním postavení úředníků v kancelářích vysokých škol československých:

§ 1.

O zkoušce aktuárské, kterou podle ustanovení § 5, odst. 2., zák. č. 39/1920 Sb. z. a n. jest složiti aktuárským elevům před jejich ustanovením definitivními aktuárskými úředníky v kancelářích vysokých škol, platí ustanovení §§ 1 až 17 vl. nař. č. 91/1921 Sb. z. a n. s těmito odchylkami:

a) práva, která jsou vl. nař. č. 91/1921 Sb. z. a n. vyhrazena ministerstvu vnitra, přísluší ministerstvu školství a národní osvěty;

b) jedním členem komise jest ustanoviti konceptního úředníka z oboru školské správy (§ 6 cit. nař.);

c) z práva materiálního bud' zkoušeno právo dotýkající se agendy vysokých škol, zejména předpisy studijní (obecná ustanovení, taxy, kolejně, resp. školné a jiné poplatky, stipendia, disciplinární předpisy, zkušební řády); předpisy o doktorátu, o habilitaci, o organizaci vysokých škol, právo úřednické (služební pragmatika, zákony a předpisy o vysokoškolských profesorech a jiných osobách učitelských, o adjunktech, asistentech a pod.); zákony a předpisy pensijní a pod.), právo spolkové, shromažďovací, pojišťovací (úrazové, nemocenské, pensijní), právo policejní, vojenské, předpisy stavovské (advokátní řád, řády pro

civilní techniky, předpisy o stavovském označení „inženýr“ a pod.) a předpisy s vysokoškolskou administrativou související (knihovní řády, inventáře, účtování dotací a pod.) (§ 8 cit. nař.).

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty.

Malypetr v. r.

Bečka v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Šrámek v. r.	Novák v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Habrman v. r.	Tučný v. r.
	Dr. Kállay v. r.
	Dr. Markovič v. r.,
	též za ministra Bechyně.

79.

**Vyhláška ministerstva školství a národní osvěty
ze dne 20. prosince 1922**

o Základních ustanoveních Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Vláda schválila usnesením ministerské rady ze dne 16. listopadu 1922 ve smyslu § 9 cís. patentu ze dne 8. dubna 1861, čís. 41 ř. z., a § 136 dosavadní ústavy evangelické církve, uveřejněné vyhláškou bývalého rakouského ministerstva kultu a vyučování ze dne 15. prosince 1891, čís. 4 ř. z. z r. 1892, Základní ustanovení Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Bechyně v. r.

Základní ustanovení

pro Německou evangelickou církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Německé evangelické obce oddělily se od evangelické církve augsburského a helvetského vyznání v býv. Rakousku a spojily se na prvním církevním sněmu v Trnovanech dne 26. října 1919 v samostatné církevní spole-

čenství pod jménem: Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Právní poměry této církve upravují se takto:

A. O vnitřních a vnějších právních poměrech.

§ 1.

Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku spočívá na samojediném základě Svatého Písma. Ve svém životě přidrží se zásad reformace a ve svém učení vyznání evang. luterského.

§ 2.

K Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku patří všechny německé evangelické obce náboženské a souvěrci v Československé republice, jež se k ní připojí, vyjímaje ty, jež jsou na území Slovenska a Podkarpatské Rusi.

§ 3.

Církevní a vyučovací řeči jest v mezích všeobecných zákonů a nařízení řeč německá.

§ 4.

Neněmecké evangelické obce a souvěrci mohou se připojiti, když uznají zásady a zřízení Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

§ 5.

Souvěřci, kteří netvoří vlastní obce, náležejí k německé evangelické obci jejich rádnému bydlišti nejbližší.

§ 6.

Zastoupení a správa Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku rozčleňuje se stupňovitě na farní obce, na krajské církevní obce (senioráty) a na povšechnou obec.

§ 7.

Farní obce uznávají se za pozůstávající po právu v hranicích určených původem, nebo listinami ve svém stavu víry, jakož i ve příčině svého jmění. Spojují se v církevní kraje.

§ 8.

Povšechná obec dělí se v církevní kraje.

Změny v rozdělení církevních krajů potřebují státního schválení.